

TRIBUNA MLADIH

MLADI IN ZVEZA KOMUNISTOV

Že nekaj let ugotavljamo, da je malo mladih ljudi sprejetih v Zvezo komunistov. Na območju mesta Ljubljane je bilo v ZK lani sprejetih le 166 novih članov, medtem ko je bilo izključenih 271 članov. Od vseh sprejetih je bilo 99 mlajših od 25 let, od tega na območju občine Šiška le 30. Tako je članov ZK mlajših od 25 let na območju ljubljanskih občin le 6%

Če primerjamo podatke iz prvih povojnih let, lahko ugotovimo, da je delež mladih članov v ZK padel od 48% na 12% (za Jugoslavijo).

Ta podatek nam ne pove samo tega, da se je povprečna starost članov ZK močno dvignila, pač pa nam pove še mnogo več. Iz tega razmerja lahko sklepamo, da je pri takem kadrovanju prizadeta tudi strokovnost članstva, saj se ljudje, ki so že od pred vojne ali takoj po vojni postali člani ZK, niso toliko strokovno izpopolnjevali, da bi njihova strokovnost rasla sorazmerno z njihovimi leti, čeprav v marsikaterem primeru prednost lahko nadomesti strokovno usposobljenost posameznega člana Zveze komunistov.

Trdimo lahko, da je veliko mladih ljudi, ki imajo formalno šolsko izobrazbo in s tem pogoje za boljše strokovno delo na posameznih področjih. Ne moremo pa trditi, da je samo formalna šolska izobrazba pogoj za dobro, znanstveno poglobljeno delo. Potrebna je tudi praksa. Vendar pa je tudi sama praksa premalo in ta prevladuje pri večini članov Zveze komunistov.

Nam vsem je jasna vodilna vloga Zveze komunistov pri oblikovanju našega družbenega in gospodarskega življenja. Kako pa naj neka organizacija, ki se je zaprla sama vase in ki ni pomlajevala svojih vrst in jih s tem strokovno dvigala, opravlja to vlogo v našem gospodarstvu? Iz navedenega sledi: ali ZK ne more opravljati te vodilne vloge, ali pa mora strokovno usposobiti svoje člane, to je, organizacijo pomladiti z zreli mladi ljudmi, ki bodo kos problemom in nalogam, ki jih mora v tem obdobju reševati Zveza komunistov. Mislim, da je sprejemljiva samo druga možnost, ki jo je Zveza komu-

nistov že osvojila na svojih zadnjih plenurnih CK ZKJ.

KJE SO VZROKI?

Vprašati se moramo, zakaj se je mladina odvrnila od Zveze komunistov. Za to lahko najdemo tri osnovne vzroke, in sicer: neprimeren način kadrovanja in sprejemanja v ZK, hierarhija v ZK in karizem v ZK.

V naši občini je več osnovnih organizacij ZK, ki že več let niso sprejele nobenega novega člana. Sam sprejem v Zvezo komunistov ni primeren, saj nemalokrat zavisí od osebnih ocen in odnosov posameznih ljudi v organizaciji ZK do človeka, ki naj bi postal novi član. Ob tem gre do največkrat iz ene skrajnosti v drugo, ne da bi pri tem skušali oceniti človekovo osebnost in presoditi njegove moralne in druge kvalitete brez primesi subjektivizma. Vemo tudi, da sprejemajo in ocenjujejo ljudi celo taki, ki nimajo nobene moralne pravice za to, saj tudi sami nimajo primernih moralno političnih kvalitete.

Hierarhija v ZK bi lahko primerjali s piramido, katere vrh je vodstvo, dno pa članstvo. Delovanje večine je največkrat odvisno od posameznika, ki je vodja osnovne organizacije. Vsi vedo, da smo mladi zelo kritični do posameznih dogajanj in imamo svoj način gledanja nanje. Zaradi tega prihajamo v nesoglasja s starejšimi. Zaradi enotnosti, ki vlada v ZK je včasih potrebno podrediti osebno mnenje mnenju večine, mnenje večine pa je nemalokrat mnenje posameznika, ki je kot leader potegnil za seboj vse ostale. Če se ne strinjamo s tem mnenjem, navadno nisi dober komunist, ampak kritikant.

Ali ni prav realna kritika najmočnejše orožje mladih

ljudi? Zakaj bi torej nekdo vstopil v organizacijo, če bi potem moral zagovarjati in podpirati sklepe, s katerimi se ne strinja in niso plod strokovnega in znanstvenega dela, temveč plod zanesenosti posameznikov? To je dilema, pred katero stoji danes mnogo, ne le nečlanov, ampak tudi članov ZK.

Potrebujemo organizacijo ZK, ki nam bo pripomogla k uveljavitvi zdravih idej, podprtih z znanstvenimi dognanji. Ta organizacija naj nam bo v pomoč pri odstranjevanju zastarele miselnosti. Nam mladim se zdi nepravilno vodenje z vrha in vsiljevanje idej, v katere nismo vedno prepričani.

UREDIMO ZADEVE DO DNA

Že IV. plenum je razkril karizem pri posameznih članih in ga jasno obsodil. Žal pa je razkril te nepravilnosti samo v vrhu organizacije. V njegovih osnovnih celicah bi morali člani sami poiskati take elemente in jih že v kali zatreti. Treba je prekiniti enkrat za vselej s tem, da se vstopa v organizacijo ZK zaradi boljših finančnih pogojev, boljših delovnih mest in podobno. Sama ZK je nehoti podpirala karizem, zdaj pa je skrajni čas, da se upremo posameznikom, ki preko ZK iščejo materialne koristi. Ne smemo več slišati tega, da je plačevanje članarine samo plačevanje v „fond za kariero“. ZK si mora s pomladitvijo svojih vrst in z znanstvenim strokovnim delom zopet priboriti mesto, ki ji zaradi zgodovinskih dejstev nikakor ni samo po sebi zagotovljeno. Najvažnejše pa je, da kot organizacija zopet pridobi široko podporo množic in nadaljuje svoje delo z zavestjo, da je bila, je in bo avantgarda delavskega razreda.

Franjo FILIPOVIČ

PROTESTNO ZBOROVANJE PROTI VOJNI V VIETNAMU

Na dan šeste obletnice ustanovitve Nacionalne osvobodilne fronte Južnega Vietnama je Občinski komite ZMS Ljubljana - Šiška organiziral protestno zborovanje proti vojni v Vietnamu.

Pred več kot tisoč prisotnimi - predvsem mladinci, je govoril predsednik Centralnega komiteja ZMS Janez Kocijančič.

S številnimi transparenti so mladinci izrazili solidarnost s trpečim vietnamskim ljudstvom in obsodili umazano vojno, ki jo vodijo v Vietnamu ZDA in njeni zavezniki.

Z zborovanja so prisotni poslali mladini Nacionalne osvobodilne fronte pismo, v katerem izražajo popolno podporo pravični borbi zatiranih ljudi, ki si želijo samo eno - živeti svobodno, v svobodni domovini.

Igor ŽITNIK

MLADINSKA KONFERENCA

Mladina naše občine je 10. 12. 1966 na 12. redni letni konferenci organizacije ZMS pregledala svoje delo in sprejela smernice za bodočo aktivnost.

Večurna razprava na dobro obiskani konferenci je bila

nadvse plodna. Po obširnem referatu o bodočih nalogah, ki ga je podal dotedanji predsednik ObK ZMS Franci Hriberšek in koreferatu Franja Filipoviča se je razvila živahna in zelo plodna razprava. Delegati so obravnavali zlasti dve področji, in sicer: delovanje mladine v samoupravnem sistemu in odnos mladih do Zveze komunistov.

Soglasno so potrdili mnenje, da je edina pot za zadovoljevanje želja mladih, pa tudi drugih, samoupravna pot. Zahtevali so, da se spremeni stanje, v katerem Zvezo mladine predstavljajo vodstva ob imaginarni podpori vsega članstva, in da preidemo na prakso, v kateri se programiranje in diktiranje delovanja izvaja od spodaj navzgor.

Konferenca je seveda spregovorila tudi o drugih aktualnih problemih mladine, kot so zaposlovanje, izobraževanje, interesna dejavnost, mladinsko prestopništvo, kadrovanje, delo mladine na šolah, delo mladine v klubih in terenskih aktivih itd.

Na konferenci je bil izvoljen tudi 25 članski Občinski ko-

mite, javno pa sta bila izvoljena za predsednika ObK Igor Žitnik in za sekretarja Janez Kralj.

Sestav novega komiteja:

1. Jože Baumkircher
2. Franjo Filipovič
3. Vlado Gantar
4. Marina Glavan
5. Franci Hriberšek
6. Tone Ipavic
7. Miloš Jager
8. Marjeta Kristan
9. Drago Lesjak
10. Lojze Lotrič
11. Sašo Malahovski
12. Dobran Marinkov
13. Franc Medič
14. Kostja Medvešek
15. Jožica Pečnik
16. Jože Prosen
17. Marija Rus
18. Mirko Sotlar
19. Polonca Suhadolnik
20. Janez Svet
21. Martin Šetinc
22. Marjan Vrankar
23. Nika Zabukovec
24. Igor Žitnik

REORGANIZACIJA ZVEZE SINDIKATOV

Pri našem občinskem sindikalnem svetu so organizirani občinski odbori za industrijo, storitvene dejavnosti in družbene službe, medtem ko za gradbeništvo, promet in zveze ter kmetijstvo in živilsko predelovalno industrijo teh odborov ni.

Delovanje občinskih sindikalnih svetov in občinskih odborov je bilo uspešno predvsem pri utrjevanju sindikalnih podružnic, pri urejanju notranjih odnosov v delovnih organizacijah, pri zaščiti članstva, pri razvijanju samoupravljanja in delitve po delu ter pri reševanju vrste vprašanj in problemov v okviru razvoja komunalnega sistema. Kljub vsemu temu smo že dalj časa ugotavljali, da v svojem delu nismo dovolj učinkoviti, oz., da ne moremo močnejše vsklajevati skupnih nalog za območje vsega mesta.

Ti in še drugi razlogi so napolnili sindikalne svete k iskanju raznih oblik koordinacije. Tako smo v prvi fazi skupne interese reševali preko raznih razgovorov med predsedniki in tajniki ObSS mesta. Toda praksa je pokazala, da taka oblika koordinacije ne zadošča. Po daljših razpravah smo se dogovorili za formiranje Mestnega sveta sindikatov, ki naj bi imel vseh 6 sindikalnih odborov, in to:

1. mestni odbor sindikata industrije in rudarstva s 128 sindikalnimi podružnicami in 30.800 člani,
2. mestni odbor sindikata delavcev kmetijstva, živilske in tobačne industrije s 53 podružnicami in 5.400 člani,
3. mestni odbor sindikata delavcev gradbeništva s 70 sindikalnimi podružnicami in 16.200 člani,
4. mestni odbor sindikata delavcev prometa in zvez z 51 sindikalnimi podružnicami in 13.300 člani,
5. mestni odbor sindikata delavcev storitvenih dejavnosti z 264 sindikalnimi podružnicami in 20.000 člani,
6. mestni odbor sindikata družbenih služb s 254 sindikalnimi podružnicami in 21.000 člani.

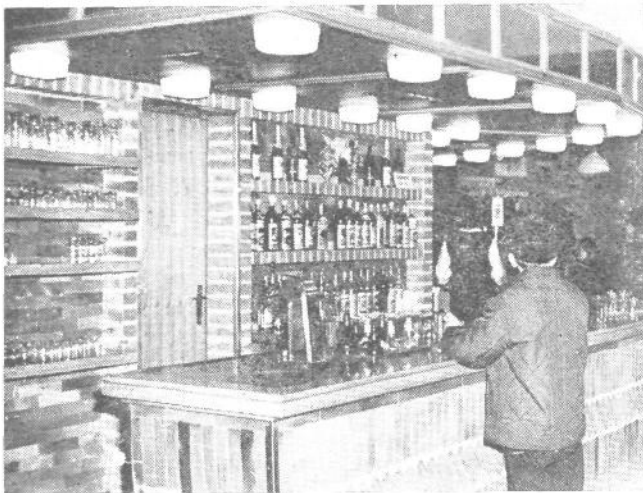
Tako bi Mestni sindikalni svet združeval 820 sindikalnih podružnic s 106.700 člani.

Ker pa postane z ustanovitvijo Mestnega sindikalnega sveta in Mestnih odborov sindikatov mogoče, da se v posamezni sindikat mesta vključijo tudi sindikalne podružnice iz ljubljanskega zaledja (področje občin Vrhnika, Grosuplje, Domžale itd.), se bo to število še povečalo, če bo za tako povezavo kaj zanimanja.

Taka oblika organizacije sindikatov nam ne zagotavlja samo učinkovitejšega delovanja na vseh področjih, temveč je tudi racionalnejša. Po grobih izračunih bi potrebovali mestni odbori sindikatov z mestnim svetom za normalno poslovanje in dejavnost celo nekaj manj sredstev, kot pa so jih imeli na razpolago vsi občinski sindikalni sveti mesta Ljubljana.

Če bo predlagana varianta organizacije sindikatov sprejeta, nastane vprašanje nadaljnega obstoja občinskih sindikalnih svetov ne kaže takoj likvidirati. Prenehali naj bi delovati takoj, ko bodo Mestni odbori sindikatov utrjeni. Ta postopna sprememba je nujna glede na zelo pomembne akcije, kot so občni zbori sindikalnih podružnic, volitve v samoupravne organe, splošne volitve in druge naloge. Postopen prehod na novo organizacijo sindikatov v Ljubljani je torej možen, ko bodo za nami občni zbori sindikalnih podružnic in politične priprave na splošne volitve.

Danilo STRGAR

Z „Urbanom“ smo v Šiški končno dobili sodoben gostinski lokal, ki gostom postreže z domačimi specialitetami.